

DABIKINĖS PIENINĖ

Dabikinės pieninė ir darbuotojai iki 1940 m. Nuotr. išsaugota R. Niedvaro

DABIKINĖS PIENINĖ - buvusi seniausia Akmenės r. teritorijoje perdirbamosios pramonės įmonė, įsteigta V. Zubovo iniciatyva jo išnuotame Dabikinės dvaro pastate. Kartu su pavaldžiais „grietinės nugriebimo“ (separavimo) punktais 1926 perdirbo 368327 kg pieno ir pagamino 14550 kg sviesto, kurio daugiausia eksportuota į Vakarų Europos rinką. Netrukus tapo viena didžiausių pieno supirkimo ir perdirbimo įmonių Lietuvoje, 1933 supirko ir perdirbo 5326863 kg pieno ir pagamino 222 tonas sviesto. Sovietinė okupacinė valdžia pieninę nacionalizavo, tačiau po II pas. karo leido dirbti savarankiškai, ilgainiui perdavė Mažeikių pieninei. Persitvarkymo sąjūdžio Akmenės r. t-ba dėjo pastangas išvaduoti pieninę nuo pavaldumo Mažeikiams, bet nesėkmingai. Po 1992 Mažeikių pieninė Dabikinės cechui perdavė aplinką teršiančią kazeino gamybą. Nors karvių laikytojų sparčiai mažėjo, 1997 įmonė (tuomet vadinosi Mažeikių pieninės Akmenės filialu) turėjo 92 darbuotojus, supirko 17630 t pieno, pagamino 51 t džiovintų sūrelių, 75,5 t kazeino, 126,7 t varškės, valdė 22 supirkimo punktus Akmenės r. ir 3 punktus Joniškio r., iš jų 14 punktų buvo stacionarūs, kiti - mobilūs. Įmonę sužlugdė pieno pramonės koncentracijos procesai ir intensyvus melžiamų karvių bandos mažėjimas. Vis dėlto 2005 dar buvo gaminami 10 pavadinimų varškės sūriai, į rinką patiekta 52 t populiarių džiovintų sūrių. Tačiau įmonė tapo nerentabili ir likviduota.

Inf.: Akmenė: kraštas ir žmonės.